

Идућа година биће „година великих неизвесности“, како су навели из Фискалног савета, једине преостале независне контролне институције у земљи, а и без њега то слутимо и сами. Да неће бити добро, то сви схватамо, само је питање колико ће бити лоше. Пре свега у приватном сектору, где се не зна да ли је теже послодавцима или запосленима.

Плате у јавном сектору повећане су 10 одсто ове године, најављује се и ново повећање од пет одсто од априла, иако за то уопште нема новца при оволиком дефициту буџета. Тако се јаз између приватног и јавног сектора даље повећава (плате у јавном сектору су веће за око 20 одсто него у приватном), а тиме и могући антагонизам ове две категорије. Притом, цео јавни сектор не може се ставити у исти кош. Највећи удар трпе здравствени радници, па за њима просветни, и они свакако нису исто што и разни чиновници који седе по канцеларијама на смену, и војска или полиција у коју је несразмерно много улагано.

Дакле, промишљена и разумна власт би и повећавала и помагала селективно: онима којима је то оправдано и неопходно, уместо да са неба баца чувени „хеликоптер мани“ па ко ухвати.

